

SYPOL FLASH

SYNDICAT DE LA POLICE BELGE
SYNDICAAT VAN DE BELGISCHE POLITIE
GEWERKSCHAFT DER BELGISCHEN POLIZEI

PARIS MATCH 04/09/2008

Het onafhankelijke Syndicaat van de Belgische Politie [SYPOL.BE] wijst op ernstige functionele tekortkomingen, klaagt de verduistering van gelden aan, betreurt de gewilde blindheid van de Minister van binnenlandse zaken en doet een dringend beroep op de regering.

MOET MEN IN HET GEWEER KOMEN TEGEN DE FEDERALE POLITIE?

“De politiehervorming is een succes” . Deze bevestiging werd er door de politieke verantwoordelijken meermaals in gehamerd. Het was dan ook de politieke wereld - toegegeven, daartoe aangezet door de publieke opinie - die deze hervorming ondernam in de afloop van de zaak ‘Dutroux’ en de ernstige functionele politietekortkomingen die deze zaak aan het licht bracht. Ter herinnering: de hervorming van de politiediensten vond zijn oorsprong in het wetsontwerp ‘Octopus’, in 1998 breed gesteund door vier partijen van de meerderheid en vier van de oppositie.

De groots opgevatte onderneming mondde uit in een volledige herbewerking van het Belgische politiestelsel; een geïntegreerde politie, op twee niveaus gestructureerd, werd opgericht.

Deze enorme herschikking verliep niet zonder slag of stoot en ging met vele omwentelingen gepaard. Op dit ogenblik, nu ‘Octopus’ door de kinderziekten heen is, wordt de politiehervorming door sommigen als een regelrecht succes ervaren. Eén van hen is de Minister van binnenlandse zaken, de liberaal Patrick Dewael. “De politiehervorming is een succes’ werd zijn geloofsbelijdenis, zo stelt SYPOL.BE.

Op het veld delen vele actoren die mening evenwel niet, integendeel, ze stellen de hervorming als een overduidelijke mislukking voor. De aangehaalde problemen zijn gedeeltelijk van structurele aard, maar er is niet slechts dát... Ernstige functionele tekortkomingen waarvan, volgens SYPOL.BE, de Minister van binnenlandse zaken perfect op de hoogte is, worden aangeklaagd. De politievakbond verzekert hem verschillende malen op de hoogte gesteld te hebben, zowel schriftelijk als mondeling tijdens de vele vergaderingen met zijn medewerkers. Vruchteloos evenwel...

Deze zomer nog schreef Eddy Lebon, commissaris bij de FGP en algemeen secretaris van SYPOL.BE aan zijn leden: “We schreven de minister letterlijk dat ongestraft geldverduisteringen werden begaan op verschillende vlakken en verschillende hoge niveaus van de federale politie. We hoopten op die wijze door de minister ontvangen en gehoord te worden; we wensten hem uiterst precieze elementen te verstrekken. Maar buiten een telefonische oproep van de algemeen directeur van de SAT die ons meedeelde dat de regering nu niet anders meer kón dan reageren, gaf onze minister nooit enig teken van leven...”.

Een goed ingebed systeem

Brieven in ons bezit bevestigen dat de vakbond sinds 2006 inderdaad en tot driemaal toe, aan de alarmbel trok, en zelfs zo ver ging een stakingsaanzegging neer te leggen. In de

Geurstraat 23 Rue des Parfums
1070 Anderlecht
erkend bij KB van – agréé par AR du:

Tel.: 02-520 34 76
Fax: 02-522 84 47
12-07-2001

Lok.: 0474-569 555
Fed.: 0497-570309
ini mbs: 20858/93

001-1502001-32 fortis
www.sypol.be
neon:0 451 270 724

verschillende brieven ter bestemming van Patrick Dewael - met afschriften aan Guy Verhofstadt en Laurette Onkelinx, respectievelijk Eerste Minister en Minister van justitie - neemt SYPOL.BE geen blad voor de mond. Er is openlijk sprake van “ongestraft begane geldverduisteringen op verschillende vlakken en verschillende hoge niveaus van de federale politie”, “bedrog”, “schending van de fundamentele rechten van ijverige ambtenaren”, “niet te rechtvaardigen gedragingen”, “vriendjespolitiek”, “de anarchistische juridische werking van de geïntegreerde politie” en “budgettaire wanbeheer”. Eddy Lebon vat deze berispingen kernachtig samen: “Men kan binnen bepaalde centrale diensten van de federale politie gewagen van toestanden als diegene die we in Charleroi kennen!” “Als de Minister van binnenlandse zaken niets van dit alles afweet is dat eenvoudigweg omdat hij het niet wil weten, ondanks alle alarmkreten die hij reeds ontving van, onder meer, het Rekenhof, zo stelt Eddy Lebon. Door het beheer van en de controle op de federale politie bij Koninklijk besluit aan ... de federale politie zélf toe te bedelen kan de Minister zich handig achter onwetendheid verbergen en, in voorkomend geval, nog steeds de zwarte piet aan de commissaris generaal en zijn administratie toeschuiven”, vervolgt SYPOL.BE.

In juli vormde de Belgische pers het klankbord voor voormelde beschuldigingen ter gelegenheid van de ‘tijdelijke bevordering’ van twee medewerksters die binnen het commissariaat generaal en de algemene directie van de steun en het beheer [DGS] opklommen tot functies waarvoor geen van beide de benodigde diploma’s bezat. “Deze zaak die nu reeds sinds een jaar in een lade van het Comité P rust is de boom die het bos aan het oog onttrekt”, stelt Eddy Lebon vast. “In werkelijkheid zijn vriendjespolitiek, benoemingen van bevriende medewerkers of ‘à la carte’, allesbehalve zeldzaam bij de federale politie; het gaat om een goed ingebed systeem”. Deze, én andere strafbare gedragingen brengen bij vele politieambtenaren “walging, demotivatie en een gevoel van onrechtvaardigheid teweeg”, zo betreurt de algemeen secretaris.

Paris Match wendde zich tot Patrick Dewael, maar diens woordvoerder liet ons weten dat de Minister “niet meer antwoordde op de aanvallen van SYPOL.BE” en ons, voor wat betreft de benoemingen, verwees naar de “uitleggingen verstrekt aan de Commissie voor binnenlandse zaken van de Kamer”.

“Dit ruikt erg naar een ‘samenstelling van ambtenaren’...”

Waarover wordt nu juist gepraat, en welk ‘syndroom van Charleroi’ zou de federale politie besmet hebben? De vele klachten die SYPOL.BE verzamelde betreffen, in de eerste plaats, de ontelbare schendingen van de wet op de bescherming van het loon die door onwettelijke inbeslagnemingen veruitwendigd worden. “De looninschaling die de hervorming van de politie volgde werd op een kakofonische manier uitgevoerd”, legt Eddy Lebon uit. “Sindsdien voert het SSGPI, het sociale secretariaat van de geïntegreerde politie, regelmatig betwistbare inbeslagnemingen op lonen, verlofgelden en andere vergoedingen uit, onder het mom van rechtzettingen, zonder voorafgaande waarschuwing, zonder uitvoeringstitel, zonder de betrokken personeelsleden bij aangetekende brief in te lichten zoals de wet voorziet... Ik kan U het geval van één van onze leden aanhalen aan wie, van de ene op de andere dag, werd gemeld dat hij zo’n slordige 30 000 € teveel ontving, en, in dezelfde gemelijke brief, dat hij vanaf dat ogenblik zo’n 400 € per maand minder zou ontvangen tot het volledige bedrag voldaan was. Toppunt is dat de hoogste verantwoordelijken deze onwettelijke én correctioneel veroordeelbare gang van zaken vergoelijken omdat die een beter beheer van de budgetten mogelijk zou maken en de strijd tegen de bureaucratie zou dienen, terwijl tezelfdertijd wordt vastgesteld dat alle budgetten kelderden, de papierberg elke dag hoger wordt en er voortdurend verzet heerst tegen elke operationele verbetering op het vlak van materiaal, vorming, aanwezigheid op het veld, en zo verder”..

Een andere soort onregelmatigheid wordt eveneens door de onafhankelijke politievakbond vastgepind: “ Verschillende partijdige en onwettelijke wijzen van statutaire waardering en vriendjespolitiek ten overstaan van gehele klassen van personeelsleden, en dat zonder enige wettelijke basis”. Eddy Lebon hekelt duidelijk de “anarchistische juridische politiek ten voordele van enkele bevoorrechten die de rechtschappen collegae teleurstellen en ontmoedigen”. Voorbeelden? « Dertig commissarissen van het Comité P werden, zonder enige vorm van examen, in de graad van hoofdcommissaris benoemd ». Onze gesprekspartner verduidelijkt: “Deze benoemingen waren wettelijk gestoeld, maar gingen aan elke regel van billijkheid voorbij. Andere voorbeelden: een middenkader zag zich, volkomen onwettelijk, de loonschaal van een commissaris op het einde van de loopbaan toegekend, onder het mom dat hij een dienst leidde... en wel diegene die de inbeslagnemingen op de lonen van, tot nog toe, 30 000 politieambtenaren uitvoerde... Een universitaire medewerkster van het kabinet van binnenlandse zaken ontving ter gelegenheid van haar benoeming bij de Algemene Inspectie een loonschaalvoordeel dat normalerwijze slechts een generaal wordt toegekend omdat men voor haar, evenals enkele andere gelukkigen, een *wetsontwerp* van ‘evenwicht binnen de loonschaal van het administratief en logistiek personeel’ toepaste. Commissarissenjurist en commissarissen van een kabinet afkomstig, worden zonder meer tot hoofdcommissaris aangesteld omdat onder de goedingewijden is geweten dat een wetsontwerp klaar ligt om deze commissarissen met terugwerkende kracht te benoemen. De wet op de geïntegreerde politie en alle basisregels worden dus aangepast, alleen maar om een bevriend operationeel kader aan het hoofd van het sociaal secretariaat te kunnen benoemen. En ik kan nog vele voorbeelden aanhalen...”

Eddy Lebon veroordeelt ronduit deze heerschappij van plotselinge benoemingen van hogerehand: “De spelregels worden onophoudelijk vervalst. Op geen enkel ogenblik wordt nog rekening gehouden met evenwicht, een goed bestuur, zélf s niet met de vonnissen van de hoogste administratieve rechtsinstanties van dit land bij wie vorderingen werden ingediend. Dit moet ophouden, dit ruikt erg naar een samenspanning van ambtenaren. Een honderdtal bevoorrechten van perfect onevenwichtige benoemingen en aanstellingen kunnen nu bij voorrang meedingen naar ambten van directeur of korpshoofd, en snijden op die wijze de weg af van personeelsleden die gedurende twee jaar onafgebroken werkten om hun directiebreve t op normale wijze te behalen...”. De vakbondsverantwoordelijke stelt bitter vast dat de waarden die door de federale politie worden aangehangen, de morele eerlijkheid en de eerbied voor de beroepsethiek, blijkbaar niet op alle personeelsleden van die politiedienst toepasselijk zijn. “Uiteindelijk”, ontleedt hij, “zijn de beslissingen wettelijk maar moreel onverdedigbaar, ofwel hinken ze juridisch achterop maar worden ze door een wettelijke kunstgreep bekrachtigd”.

Omkoping, vervalste openbare aanbestedingen, wanbeheer

En, ondanks alles wat SYPOL.BE onthulde, het kan nog erger: omkoping verbonden aan een openbare aanbesteding werd vastgesteld. Dit feit maakt het voorwerp uit van een gerechtelijk onderzoek bij het parket te Brussel en van een onderzoek door de Algemene Inspectie. Het gerechtelijk onderzoek dat nog steeds wordt vervolgd, beschuldigde reeds de hoofdcommissaris E.M., het hoofd van de directie van de telematica [DST], van passieve omkoping. Hij wordt er door het gerecht van verdacht van verschillende privé-bedrijven voordelen in natura ontvangen te hebben in ruil voor de toekenning van contracten voor onderhoud, informaticaraadgeving en materiaalaankopen van de federale politie.

“De informatica is op alle vlakken een regelrechte ramp”, stelt Eddy Lebon. “Het personeel dient zich te schikken in een hoeveelheid ingewikkelde software, niet zelden verouderd, on-aangepast aan de noden van het veld en vergeven van bugs. Ondanks de voortdurende klachten over de telematica wordt aan het probleem niet of nauwelijks verholpen. En dan spreek ik nog niet eens over de verspillingen, hoogst betwistbare strategische keuzes, het

dubbel gebruik, ... Het ergste is nog dat, buiten het politiepersoneel, niet minder dan 120 privé-raadgevers door de directie van deze dienst werden tewerkgesteld. De kostprijs van deze werknemers bedraagt tussen de 12 en 15 000 € per persoon per maand! Men houdt ons voor dat dit nu eenmaal de prijs is die voor uiterst renderende informaticadiensten dient betaald. Renderend zijn ze echter geenszins! Zélf s de nationale gegevensbank is niet langer betrouwbaar meer!”

Volgens de algemeen secretaris van SYPOL.BE zijn bedriegerijen met betrekking tot de wet aangaande de openbare aanbestedingen te zoeken in het anarchistische en bureaucratische beheer. “En de informatica is mogelijk niet de enige betrokken afdeling”, voegt hij toe, “onze leden melden dat men zich ook elders onaanvaardbare vrijheden op de regels van de openbare aanbestedingen veroorlooft, zodat privé-bedrijven worden bevoordeeld”.

De politiek wordt dringend ter hulp geroepen

Een dergelijke vaststelling stelt onvermijdelijk de vraag naar de verantwoordelijkheden. Voor Eddy Lebon zijn die te zoeken bij bepaalde hoge instanties van de federale politie. De vakbondsman legt uit dat het leeuwendeel van de beslissingambten bezet worden door een leidinggevende klasse waarvan de leden die niet zelden uit dezelfde afgestudeerde klassen jaren afkomstig zijn, een hechte klik vormen. Volgens hem drongen deze personen een deel van de hoge hiërarchie binnen om op die wijze beslag te leggen op de macht binnen de federale politie.

Om die macht te behouden kennen ze zichzelf en anderen gunsten toe, zoals de vriendjespolitiek die de politievakbond aanklaagt. “Neem de steuncel van de Minister van binnenlandse zaken die de minister raad hoort te geven en controle over de politie uitoefent. Welnu, U vindt er uitsluitend juristen die van de *klik* afkomstig zijn”, vervolgt Eddy Lebon. Hij gaat nog verder: “De directeur van de telematica blijft uiteraard onschuldig tot zijn schuld is bewezen. Maar verwonderlijk genoeg werd hij niet uit zijn functies geschorst! Ik kan U verzekeren dat anderen niét van een dergelijke zachtmoedigheid konden genieten. En waarom? Omdat ook hij eenvoudigweg deel uitmaakt van de nomenklatura!”

De klacht van SYPOL.BE getuigt van een diepe crisissituatie. Zijn vertegenwoordiger pleit in elk geval voor “een grondige doorlichting mét een omvangrijk strafonderzoek”, en doet een beroep op de politieke verantwoordelijken. “De heer Dewael en zijn omgeving wensen overduidelijk niets te weten over wat bij de federale politie broedt. Het is dan ook aan de regering om te reageren. Waarop wacht ze eigenlijk?” Die vraag kan inderdaad gesteld worden...

FRÉDÉRIC LOORE

